

A Fővárosi Ítéltábla a (felperesi képviselő neve, címe) hozzátartozó által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a Bogyó Sándorné dr. Székely Andrea (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű, valamint a (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. február 14. napján kelt 19.P.27.854/2010/9. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla a II. rendű alperessel szemben a pert megszünteti, az elsőfokú bíróság ítéletének II. rendű alperest marasztaló rendelkezéseit hatályon kívül helyezi.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes és az I. rendű alperes vonatkozásában megváltoztatja, és azt állapítja meg, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a felperessel 2008. októberében folytatott magántelefon-beszélgetést a felperes hozzájárulása nélkül rögzítette, valamint annak anyagát harmadik személy részére átadta, megsértette a felperes hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Az I. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltja.

Az I. rendű alperesnek a nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó egyetemleges kötelezését mellőzi, és az általa felperesnek fizetendő nem vagyoni kártérítés összegét 500.000 (Ötszázezer) forintra, és ennek 2010. október 31. napjától járó törvényes mértékű kamataira leszállítja, amelynek megfizetésére az I. rendű alperes 15 napon belül köteles.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 70.000 (Hetvenezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket, az ezt meghaladó 130.000 (Százharmincezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Megállapítja, hogy az I. rendű alperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd Bogyó Sándorné dr. Székely Andrea (címe) munkadíját 1/2 részben a felperes köteles viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-II. rendű alperesek megsértették a hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát a felperes és az I. rendű alperes között 2008. októberében lezajlott magán telefon beszélgetés engedély nélkül történő rögzítésével és a beszélgetés anyagának a ... oldalon történő nyilvánosságra hozatalával, valamint az annak alapján készített riportfilm DVD formájában történő terjesztésével. Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, kötelezésüket a jogsértés abbahagyására, a II. rendű alperes vonatkozásában kérte a sérelmes helyzet megszüntetésének elrendelését, továbbá egyetemlegesen kérte marasztalni az alpereseket 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és késedelmi kamatai megfizetésében.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta azt, hogy a felperes tudta és hozzájárulása nélkül készített hangfelvételt, amelyet ... részére átadott, azonban hivatkozott arra, hogy a konkrét felhasználásra vonatkozóan ráhatása már nem volt és vitatta azt, hogy a felperest bármilyen hátrány érte volna a valós tények előadása miatt.

Az elsőfokú eljárás során a II. rendű alperes a tárgyalásokon nem jelent meg, írásbeli védekezést sem terjesztett elő, idézése „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a felperessel folytatott 2008. októberi telefonbeszélgetés anyagát a felperes hozzájárulása nélkül rögzítette, majd ezen felvételt felhasználásra átadta a II. rendű alperesnek, megsértette a felperes hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy a megkapott felvétel egyes részeit a felperes hozzájárulása nélkül közzétette az „...” elnevezésű videofelvételen, megsértette a felperes hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Az I-II. rendű alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy a felvétel felperest érintő részének elérhetőségét szüntesse meg az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül. Kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 1.000.000 forint tőkét, ennek 2010. október 31. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes jegybanki alapkamatát.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 120.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy 30.000-30.000 forintot az I-II. rendű alperesek kötelesek a

Magyar Államnak megfizetni külön felhívásra, még a további 60.000 forint illetéket a felperes költségmentessége folytán a Magyar Állam viseli.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a 2011. december 31-ig hatályos Alkotmány 2. § (1) bekezdésében, 7. § (1) bekezdésében, 8. § (1) bekezdésében, 54. § (1) bekezdésében, 57. § (2) bekezdésében, a Ptk. 75. § (1) bekezdésében, a 80. § (1) és (2) bekezdésében, a Ptk. 85. § (1) bekezdésében foglaltakra, valamint a PK 13. számú állásfoglalásban írtakra. A bizonyítás körében a Pp. 3. § (5) bekezdésében, a 4. § (1) bekezdésében, a 163. § (1), (2), (3) bekezdésében, valamint a 164. § (1) bekezdésében és a 206. § (1), (2), (3) bekezdésében írtakat hívta fel.

A jogsértés megállapítására a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján került sor, figyelemmel a felperes és az I. rendű alperes előadására, valamint az I. rendű alperes ténybeli elismerésére is. Az I. rendű alperes nem vonta kétségbe, hogy a felperes hozzájárulása nélkül készítette el a per tárgyát képező hangfelvételt, annak pedig nem tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a beszélgetést milyen céllal rögzítette. Sem az I., sem a II. rendű alperes nem volt jogosult felperesi hozzájárulás nélkül rögzíteni, illetve közzétenni a felperessel lefolytatott beszélgetést.

Az objektív jogkövetkezményeket a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és d) pontja alapján alkalmazta.

A nem vagyoni kártérítés körében az elsőfokú bíróság a jogsértés tárgyi súlyát jelentősnek ítélte, utalva arra, hogy többszörös jogsértés történt a hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jog tekintetében. A felperes ráadásul a beszélgetés során olyan nyilatkozatot tett, amellyel magát és másokat bűncselekmény elkövetésével vádolt meg. Az alperesek azt sem vették figyelembe, hogy a felvétel nyilvánosságra hozatala során ne valósulhasson meg a felperes beazonosíthatósága.

Értékelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy az eset a felperes számára rendkívüli idegfeszültséget okozott, magyarázkodásra kényszerült, esetleges megtorlásoktól kellett tartania. Mindezek alapján 1.000.000 forintot tartott alkalmasnak a felperest ért nem vagyoni sérelem kiküszöbölésére. Nem találta bizonyítottnak azon hivatkozást, miszerint a felperes szívproblémái a perbeli esetre lennének visszavezethetők, de mérlegelte azt is, hogy a felperes ráhatás nélkül tette meg a nyilatkozatot, valamint azt, hogy a bizonyítás kizárólag egy érdektelennek nem tekinthető tanú vallomására szorítkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság olyan egyesülettel szemben hozott határozatot, amely nem létezik, soha nem is létezett. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését indítványozta. Hivatkozott arra is, hogy nem helytálló az első fokú ítélet azon okból sem, hogy a kártérítés mértéke irreálisan magas összegben került meghatározásra. Nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt, hogy a szándéka egy bűncselekmény felderítése volt, és nem volt tudomása arról, hogy a hangfelvételt valaki

nyilvánosságra hozza. Minderre tekintettel másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a megítélt nem vagyoni kártérítés mértékének a csökkentését kérte.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az I. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy bejegyzett civil szervezetként működik-e a II. rendű alperes. A Fővárosi Törvényszék Társadalmi szervezetek és alapítványok Kezelőirodájának hivatalos tájékoztatása alapján azt állapította meg a másodfokú bíróság, hogy ... elnevezésű szervezet bejegyzésére nem került sor, ilyen nevű egyesület a nyilvántartásban nem szerepel, egyéb megkeresési kísérlet sem vezetett eredményre.

Következésképpen a felperes olyan alperessel szemben nyújtott be keresetet és az elsőfokú bíróság olyan alperessel szemben folytatta le az eljárást és hozott határozatot, mely alperes a Pp. 48. §-ában meghatározott perbeli jogképességgel nem rendelkezett.

A felperes által érvényesített igény elbírálása szempontjából mindez olyan eljárási szabálysértésnek minősül, amely a másodfokú eljárásban orvosolható, így a Pp. 252. §-a szerinti hatályon kívül helyezésre szükség nem volt. Az eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság akként küszöbölte ki, hogy a Pp. 157. § a) pontja alapján - visszautalva a 130. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakra - a pert a II. rendű alperessel szemben megszüntette és az elsőfokú bíróság ítéletének a II. rendű alperest marasztaló rendelkezéseit a Pp. 251. § (1) bekezdése alapján - abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennállt - hatályon kívül helyezte.

Fentiekén túlmenően az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy az I. rendű alperes a felperessel lefolytatott beszélgetésének a felperes engedélye nélkül történő rögzítésével megsértette a Ptk. 81. § (1) bekezdése alapján védett hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jogát. A jogsértést fokozta azzal, hogy a hangfelvételt oly módon használta fel, hogy azt harmadik személy részére átadta.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen döntött a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés megállapítása tárgyában, e rendelkezés körében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és pontosítására azon okból volt szükség, hogy a II. rendű alperessel szemben a per megszüntetésre került.

Az elsőfokú bíróság által is kifejtett indokok alapján alapos volt a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontján alapuló további jogsértéstől való eltiltásra irányuló kereseti kérelem is.

A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy személyhez fűződő jogsértés iránti kérelem

elbírálásakor nincs értékelhető jelentősége annak, hogy a jogsértés háttérében mi áll, milyen cél indította a jogsértőt arra, hogy a jogsértő magatartást megvalósítsa. A személyhez fűződő jog megsértése esetén ugyanis a jogellenesség alapja az, hogy a törvény oly módon rendelkezik a személyhez fűződő jogvédelemről, hogy mindenki szembeli kötelezettséget ír elő, hogy a személyhez fűződő jogokat tiszteletben kell tartani. A Ptk. 75. §-ban szabályozottak szerint a személyiségi jog megsértésének jogellenességet a sértett beleegyezése, a jogszabályi rendelkezésen alapuló engedély zárhatja csak ki.

Az I. rendű alperes jogszerűen bűncselekmény leleplezésére irányuló tevékenységet nem folytathat, erre irányuló jogszabályi felhatalmazással I. rendű alperes nem rendelkezett, ezen kívül pedig ami ilyen tevékenysége során a tudomására jutott, azzal nem élhet vissza. A felperes engedélye nélkül készített felvétel továbbadására nem volt jogosult. Azon szándékát, miszerint egy bűncselekményt kívánt felderíteni, még a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontján és Ptk. 339. § (1) bekezdésében alapuló szubjektív jogkövetkezmény alkalmazása, valamint a nem vagyoni kártérítés mértékének a 355. § (1) és (4) bekezdésében foglaltak szerinti meghatározása során sem lehetett értékelni. Ugyanakkor nem hagyhatta figyelmen kívül a Fővárosi Ítélőtábla azt a tényt, hogy a felperest ért hátrányt túlnyomó részben az a magatartás okozta, amellyel harmadik személy az I. rendű alperes által készített beszélgetés anyagát nyilvánosságra hozta és azt DVD formájában terjesztette. De nem lehet vitatott az sem, hogy mindez azért vált lehetővé, mert az I. rendű alperes közreadta a felperessel készített hangfelvétel anyagát. Ezen I. rendű alperesi magatartást, a közrehatást a nem vagyoni kártérítés iránti kérelem elbírálásakor, az összecszerűség mérlegeléssel történő meghatározásakor a bíróságnak értékelnie kellett.

Így az I. rendű alperes által megvalósított jogsértés tárgyi súlyát értékelve, a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján a felperest ért hátrányokat köztudomású tényként figyelembe véve, a felperest kizárólag az I. rendű alperes jogsértő magatartása következtében ért nem vagyoni hátrány kiküszöbölésére, ellensúlyozására 500.000 forint indokolt. Ez az összeg áll arányban az I. rendű alperes által elkövetett személyiségi jogsértéssel és megfelel a kialakult bírói gyakorlatnak is.

A perköltségviselés kérdésében a másodfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányának figyelembevételével a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott. A 2.000.000 forint pertárgyérték után számított 6 % összegű, a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán állam által előlegezett kereseti illeték 120.000 forint. Az I. rendű alperes az 500.000 forint összegű marasztalás után számított 6 %, azaz 30.000 forint összegű kereseti illeték megfizetésére köteles, míg a fennmaradó 90.000 forint elsőfokú kereseti illeték a felperes teljes személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad. A fellebbezett pertárgyértékre figyelemmel az előlegezett jogorvoslati illeték 80.000 forint. A jogorvoslati eljárásban az I. rendű alperes 50 %-ban lett pernyertes, így 40.000 forint fellebbezési illeték (összesen tehát 70.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték)

megfizetésére köteles, míg a fennmaradó 40.000 forint előlegezett jogorvoslati illetéket (összesen tehát 130.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket) a személyes költségmentességben részesült felperes helyett az állam viseli.

A másodfokú bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében csak azt állapította meg, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére melyik fél köteles, a munkadíj mértékének meghatározására a jogi segítségnyújtó szolgálat jogosult. A Pp. 86. § (3) bekezdése értelmében - a másodfokú eljárás eredményeként kialakult 50-50 %-os pernyertesség-pervesztesség arányra figyelemmel - 1/2 részben a felperes köteles viselni az I. rendű alperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját, tekintettel arra, hogy a költségmentesség nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltségek megtérítésének kötelezettségét.

Budapest, 2013. május 16.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő